

1.Sygnatura akt IC 3741/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska-Szota

2. Sekretarz st. sekr. sąd. Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2018 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę kwoty 11.026,21 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki J. G. kwotę 11.026,21 zł (jedenaście tysięcy dwadzieścia sześć złotych 21/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty 7.000 zł od dnia 5 grudnia 2014 roku i od kwoty 4.026,21 zł od dnia 29 listopada 2017 roku;

II. oddała dalej idące powództwo w zakresie odsetek;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.784,41 zł tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka J. G. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 11 026,21 zł tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania z ustawowymi odsetkami, w tym za opóźnienie, od kwoty 7 000 zł od dnia 5 grudnia 2014 r. i od kwoty 4 026,21 zł od dnia 23 grudnia 2014 r. oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w dniu 21 czerwca 2014 r. uległa wypadkowi komunikacyjnemu, w wyniku którego doznała skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa oraz stłuczenia łokcia. Do chwili obecnej odczuwa negatywne skutki tego zdarzenia m. in. w postaci bóli i zawrotów głowy, bóli szyi, drętwienia rąk, lęku przed jazdą samochodem i trudnościami ze snem. Podała nadto, że w związku z wypadkiem przebywała ponad trzy miesiące na zwolnieniu lekarskim i utraciła część zarobków w kwocie 4 026,21 zł. Powódka podniosła, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała jej zadośćuczynienie w kwocie 1 600 zł, które w jej ocenie jest nieadekwatne do doznanej krzywdy.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwana zakwestionowała zasadność roszczenia dochodzonego pozwem, podając, że przyznana w toku postępowania likwidacyjnego kwota 1 600 zł skompensowała powódce doznaną krzywdę, zwłaszcza, że nie wykazała ona, by wskutek zdarzenia z 21 czerwca 2014 r. doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu. Dodała również, że powódka nie udowodniła, a nawet nie uprawdopodobniła roszczenia w zakresie utraconego zarobku, bowiem, mimo

wezwania, nie przedłożyła na tę okoliczność żadnych dokumentów. Pozwana zakwestionowała nadto wymagalność roszczenia, wskazując, że zadośćuczynienie pieniężne staje się wymagalne w dniu wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 czerwca 2014 r. powódka uczestniczyła w zdarzeniu drogowym, którego sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Okoliczność bezsporna

Po wypadku powódka została przewieziona do (...) Centrum Medycznego S.A. w P., gdzie stwierdzono u niej skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa oraz stłuczenie łokcia. Zalecono powódce noszenie kołnierza ortopedycznego przez okres 10 dni, zażywanie leków przeciwbólowych, noszenie chusty trójkątnej oraz kontrolę w poradni neurochirurgicznej i urazowo - ortopedycznej.

Po wypadku powódka podjęła leczenie specjalistyczne w poradni chirurgicznej, urazowo - ortopedycznej oraz neurologicznej, zażywała środki farmakologiczne celem złagodzenia dolegliwości bólowych, została skierowana na zabiegi fizjoterapeutyczne, korzystała również z pomocy psychiatry.

Przed wypadkiem powódka nie miała problemów z kręgosłupem, nie leczyła się też w poradniach specjalistycznych.

Dowód:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego - k. 12
- skierowanie do poradni urazowo - ortopedycznej - k. 13
- wynik badania radiologicznego - 14
- historia zdrowia i choroby - k. 15
- skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne - k. 16 - 17
- zaświadczenia lekarskie - k. 18, 21 - 23
- informacje dla lekarza kierującego - 19 - 20
- skierowanie do poradni diagnostycznej - k. 26
- recepta - 27
- zaświadczenia (...) (...) we W. - k. 62 - 65

W chwili wypadku powódka była zatrudniona w Zespole (...) w K. jako pedagog. W związku z doznanymi skutkami wypadku urazami, w okresie od 21 czerwca 2014 r. do 26 września 2014 r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim i utraciła zarobki w łącznej kwocie 4 026,21 zł, w tym kwotę 1 083,68 zł z tytułu wypłaty dodatkowego wynagrodzenia rocznego za 2014 r.

Dowód: zaświadczenia Zespołu (...) w K. z 18.11.2015 r. i 16.06.2015 r. - k. 24

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała powódce łączną kwotę 1 600 zł tytułem zadośćuczynienia, odmawiając uwzględnienia roszczenia dotyczącego utraconego zarobku wobec nieprzedłożenia stosownych dokumentów.

Okoliczność bezsporna

Po wypadku powódka uskarżała się na bóle głowy i ręki, miała trudności ze snem. Odczuwane dolegliwości utrudniały jej normalne funkcjonowanie, powodowały konieczność zażywania leków przeciwbólowych, przy opiece nad dziećmi, w obowiązkach domowych i codziennych czynnościach pomagała jej matka i mąż. Przez okres ok. 5 tygodni powódka nosiła temblak i kołnierz ortopedyczny, odbyła też rehabilitację. Po wypadku życie powódki zmieniło się, stała się mniej aktywna, nie może jeździć na rowerze z powodu dolegliwości bólowych kręgosłupa i ograniczeń ruchomości głowy, nie jeździ też na basen. Do chwili obecnej powódka odczuwa też lęk przed jazdą samochodem, miewa zawroty i bóle głowy, drętwieją jej palce.

Dowód:

- zeznania świadka B. C. - k. 68 verte - 69

- zeznania świadka D. G. - k. 69

- przesłuchanie powódki - k. 69 verte

W wyniku wypadku z dnia 21 czerwca 2014 r. stwierdzono u powódki przewlekły zespół pourazowy szyjny ze zdrtwieniami zawrotnymi i dolegliwościami bólowymi oraz pourazowe zaburzenia adaptacyjne, skutkujące 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (ustalonym w oparciu o pkt 10a i 94a Tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu stanowiącej załącznik do Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Dz. U. z 2002 r. nr 234 poz. 1974 j. t.). Doznane urazy skutkowały trwającą trzy miesiące dysfunkcją układu ruchu, dolegliwościami bólowymi, parestezjami, zawrotami i zmianami statyki w badaniach radiologicznych. W przyszłości nie należy spodziewać się nowych następstw neurologicznych czy sfery emocjonalnej omawianego wypadku. Stan zdrowia powódki powrócił do pełnej sprawności.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii S. R. - k. 80 - 81

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu neurologii S. R. - k. 94

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości co do należności głównej.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 21 czerwca 2014 r. wypadku samochodowego z udziałem powódki. Strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy zdarzenia przyjęła swoją odpowiedzialność, zakwestionowała jednak zasadność roszczenia dochodzonego pozwem w kontekście doznanych przez powódkę obrażeń.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie był przepis art. 444 § 1 k.c., który stanowi, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Zgodnie zaś z art. 445 § 1 k.c. odwołującym się do wypadków wskazanych w art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Ustalenie stanu zdrowia powódki pozostającego w związku przyczynowym z przedmiotową kolizją drogową wymagało wiadomości specjalnych z zakresu neurologii, dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego tej specjalności.

Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski zawarte w wydanej przez biegłego opinii, która została sporządzona w oparciu o dokumentację medyczną powódki, wywiad lekarski i bezpośrednie badanie powódki. W ocenie Sądu jest rzetelna, fachowa, spójna oraz logiczna.

Ustalenia dokonane przez biegłego potwierdziły, że wypadek z dnia 21 czerwca 2014 r. spowodował u powódki przewlekły zespół pourazowy szyjny ze zdrętwieniami zawrotnymi i dolegliwościami bólowymi oraz pourazowe zaburzenia adaptacyjne, skutkujące 2% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Urazy te wywołały trwającą trzy miesiące dysfunkcję układu ruchu, dolegliwości bólowe, parestezje, zawroty i zmiany statyki w badaniach radiologicznych. Obecnie stan zdrowia powódki powrócił do pełnej sprawności, zaś w przyszłości nie należy spodziewać się nowych następstw zdrowotnych czy przedmiotowego wypadku.

Wpływ zdarzenia z 21 czerwca 2014 r. na życie powódki Sąd ocenił nadto przez pryzmat zeznań świadków B. C. i D. G. oraz zeznań powódki. Brak jest podstaw, by odmówić zeznaniom świadków wiarygodności, wszak są one spójne z zeznaniami powódki, ustaleniami biegłego oraz zgromadzoną w sprawie dokumentacją medyczną. Świadkowie jako osoby najbliższe powódce towarzyszyły jej w codziennym życiu i obserwowały zmagania z powypadkowymi urazami. Niewątpliwie, po wypadku powódce dokuczały bóle głowy i ręki, co zmuszało ją do zażywania leków przeciwbólowych. Doznane urazy zaburzyły dotychczasowe życie powódki, wymagała ona pomocy przy opiece nad dziećmi, w codziennych czynnościach i obowiązkach domowych. Powódka stała się mniej aktywna, zaprzestała jazdy na rowerze z powodu dolegliwości bólowych kręgosłupa i ograniczeń ruchomości głowy. Do chwili obecnej powódka odczuwa też lęk przed jazdą samochodem, miewa zawroty i bóle głowy oraz drętwienia palców rąk.

Zeznania świadka P. K. nie stanowiły podstawy do czynienia ustaleń stanu faktycznego w zakresie stanu zdrowia powódki. Świadek ten był sprawcą kolizji i w istocie nie miał wiedzy o charakterze obrażeń doznanych przez powódkę, które przecież nie pojawiły się od razu po zdarzeniu. Okoliczność, że opisywane przez świadka o mechanizmie kolizji nie mogły stanowić podstawy do negowania krzywdy powódki. Z tych względów sąd nie oparł ustaleń faktycznych na zeznaniach świadka P. K..

W oparciu o powyższe ustalenia, Sąd nie miał wątpliwości co do zasadności żądanego pozwem zadośćuczynienia. Należy wskazać, że kwota wypłacona przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego nie jest adekwatna do krzywdy, jakiej doznała powódka na skutek wypadku z 21 czerwca 2014 r. Okres i natężenie cierpienia powódki, jak również okoliczność, że powódka przebywała ponad trzy miesiące na zwolnieniu lekarskim świadczą o uciążliwości odczuwanych dolegliwości. Zdaniem Sądu, łączna kwota 8 600 zł nie będzie zatem wygórowana, a pozwoli zrekompensować powódce niedogodności, które towarzyszyły jej po wypadku i które trwają do chwili obecnej, w zmniejszonym już co prawda zakresie.

Sąd uznał również za udowodnione i uzasadnione roszczenie w części dotyczącej odszkodowania. Z przedłożonych w sprawie zaświadczeń wydanych przez Zespół (...) w K. wynika, że w chwili zdarzenia powódka była zatrudniona na stanowisku pedagoga. W okresie od 21 czerwca 2014 r. do 26 września 2014 r. powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim, co skutkowało utratą jej zarobku w łącznej wysokości 2 942,53 zł i obniżeniem dodatkowego wynagrodzenia rocznego za 2014 r. o kwotę 1 083,68 zł. Twierdzenia strony pozwanej, by powódka nie udowodniła roszczenia w tym zakresie są zatem niezasadne.

O należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 473 t.j.). Sąd nie podziela zdania strony pozwanej, że zasądzenie odsetek winno nastąpić od dnia wyrokowania, bowiem wyrok w niniejszej sprawie nie ma charakteru konstytutywnego. Na pozwanej co do zasady ciąży natomiast

ustawowy obowiązek zakończenia postępowania likwidacyjnego w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody i po jego upływie musi liczyć się z możliwością naliczenia odsetek za opóźnienie. W aktach sprawy brak jest daty zgłoszenia szkody pozwanej, wobec czego, aby ustalić datę początkową naliczania należnych odsetek Sąd odniósł się do decyzji pozwanej z dnia 4 grudnia 2014 r. dotyczącej przyznania zadośćuczynienia, uznając, że w tym dniu pozwana zakończyła postępowanie likwidacyjne. Sąd nie podzielił jednak zdania powódki co do wymagalności roszczenia dotyczącego odszkodowania z tytułu utraconego zarobku. Z pism pozwanej dołączonych do pozwu wynika, że nie była ona w stanie odnieść się do tego żądania, bowiem powódka nie przedłożyła żadnych dokumentów na potwierdzenie zasadności i wysokości swojego żądania. W związku z powyższym, Sąd uznał, że pozwana pozostaje w zwłoce ze spełnieniem świadczenia w tym zakresie dopiero od dnia wniesienia pozwu tj. od 29 listopada 2017 r. i co do wcześniejszego żądania odsetek od odszkodowania sąd oddalił powództwo.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 zd. 2 k.p.c. Należy uznać, że powódka w zasadzie wygrała proces w całości, wobec czego pozwana winna zwrócić jej poniesione koszty. Koszty te wyniosły łącznie 4 784,41 zł, a składają się na nie: opłata sądowa od pozwu - 552 zł, koszty zastępstwa procesowego - 3 600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł i zaliczka na poczet należności biegłego sądowego w części spożytkowana - 615,41zł.